

1939-05-25

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Det vides ikke, hvem Søster var.

Afsendersted:

Kerteminde Sygehus

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Lokalitetens navn er skrevet øverst s. 1

Omtalte personer:

Johannes Nicolaus Brønsted

Louise Brønsted

- Hagen

Adolph Hitler

Hans Hviid

Julius Hviid

Andreas Larsen

Johannes Larsen

Else Larsen, Else, Andreas Larsens

kone

Erich Remarque

Stephen Roberts

Ellen Sawyer

Lars Swane

Agnes Taaning

Erik Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB0563

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Der er mange steder i Danmark, som Johanne C. Larsen ønsker sig at se. Hun blev f.eks. misundelig, da hun hørte om Johannes Larsen og Brønsted-parrets tur til Møn.

Misundelse er noget grimt noget. Johanne mindes, da Martin/Manse blev ked af det, fordi Lasse Swane fik flere julegaver end han selv.

Johanne har netop læst Stephen Roberts "Huset som Hitler byggede" og Remarques "Kammerater". Hans Hviid kommer med bøger til hende på hospitalet.

Det er svært at sove på ryggen og med benet spændt fast, men Johanne får sovepiller. Hun har haft feber, men har ikke mange smerter. Johanne får mangfe besøg. Laura/Bibbe har travlt hjemme. Drengene har gravet en brønd, så køerne kan få vand på marken og køkkenhaven kan blive vandet.

Johannes medpatient snakker konstant om sine sygdomme.

TRANSSKRIFTION

Kære lille Dis!

Det er dejligt med dine Breve - Tak for det sidste, det hjemme fra, hvor du skriver om Haven. Sikken en dejlig Tur, du har haft, du har Held til at faa smaa smukke Provinsbyer at se jeg husker endnu din Beskrivelse af hvad Søren er det den hedder, den lille By ["By" indsat over linjen] hvor Søster er Apoteker? Er det Hals? Ja ["Ja" indsat over linjen] Den gad jeg nu se: Der var jo i det hele Taget et og andet, man gerne gad se - der iblandt en Bøgeskov i Udspring. Det er mange Aar siden, jeg saa det vidunderlige Syn, og mon jeg nogen Sinde mere faar det at se jeg behøver ikke at sige: "skøn paa at du har den Lykke", for det ved jeg, du gør, men tænk hvor mange, der har den og ikke ændser den. Du ved jeg plejer ellers at høre til de nøjsomme mon det er Alderen, der gør, at jeg har mere ondt ved det nu X For Expl, da jeg hørte, at Las, Else og Puf kørte til Møen og der mødtes med Magisterens og fejrede deres Fødselsdage - og lige i den skønne Løvsprings tid, ja tænk dig da mindedes jeg (og følte) da lille Manse en Juleaften med lidt Graad i Stemmen hviskede til mig, hvorfor er der saa meget paa Lasses Bord og saa lidt paa mit!?

Men selvfølgelig naar man er kommen til Skels aar og Alder kan man da nok tage sig selv i Nakken og minde sig selv om at Misundelse vel nok er en af de meget foragtelige Egenskaber - - der giver mig en hel Del Spørgsmaal, jeg må hellere se at faa dem besvarede, Nej, Tiden falder mig aldrig lang, Hvis jeg ikke gider noget andet, har jeg jo den lille vidunderlige Fjord lige for og kan følge Smaatræerne og Buskenes Udspring her ude i

Haven Det har jo været et pragtfuldt Foraar i Aar Jeg har haft "Huset", som Hitler byggede af den australske Historiker Roberts. Meget interessant og dette, at det er en Historiker, som har skrevet den forhøjer jo ens Tillid til at det er Sandheden man læser Efter Læsningen af den saa jeg med samme Foragt paa Nazisterne som før, men jeg tror med en dybere Foragt end før paa det tyske Folk. Hvor var den lang og tung at læse navnlig naar man laa paa Sygelejet, men hvor var den god at faa Forstand af. Samtidig læste jeg Remarques: "Kammerater". Hvor de dog belyste hinanden paa en morsom Maade. Hans Hviid – Dr. Hviid, Plejesøn, er mageløs til at komme og besøge mig, sørge for min Lektüre han ejer en Masse Bøger – nej, det kniber ikke at ligge; jeg har en Luftkrans at ligge paa, men selvfølgelig lidt tvungent at have Benet liggende i den Tagrende, hvortil den er bunden fast; at sove paa Ryggen falder mig altid lidt svært men jeg faar Sovetabletter om Aftenen og kan faa det midt paa Natten igen hvis jeg vil. De er allesammen mageløs søde. Vor elskede Øverste Sygeplejerske, altsaa Chefen her har faaet sin Afsked paa graat Papir og rejser om 8 Dage - de vil ikke give hende Grunden Det er saa vidt jeg kan forstaa en Slags Sammensværgelse med Sladder og Skidt - - en Fremgangsmåde der er Kjerteminde værdig!!

Om jeg har Smerter. Naa-aa- ikke saa meget mere, men al den første Tid var ikke saa rar og jeg havde en Del Feber, en Aften lige ved 39, men alt det er jo forbi nu Llige efter Pinsedagen skal Gibsen tages af Foden og hvad er saa skal ske eller hvor nær jeg saa er ved Hjemsendelsen aner jeg ikke – jeg modtager en utrolig Mængde Godhed fra alle Sider og af alle Slags, Masser af Mennesker kommer og besøger mig I Gaar havde nogle af mine Kjertemindevenner sørget for at køre gl. Frk. Hagen min mangeaarige gode gamle Ven herud til mig, hun vilde saa gerne hilse paa mig, jeg har jo ikke kunnet besøge hende længe paa Grund af daarlig Gaaelse. Det var et dejligt og rørende Besøg Og naturligvis havde hun som alle andre lidt med til mig. De mest trofaste er Elle og Fru Taaning, men ellers kan du ikke tænke dig alle dem, der kommer her, ogsaa vore Naboer fra Munkebo.

Hjemme staar det godt til Bibbe er jo saa trofast til at komme saa tit ["tit" indsat over linjen] det er muligt for hende men meget hviler jo paa hende gid hun maa kunde taale det hun er jo ikke rask endnu gid hun vilde gøre lidt mere for at blive det – Drengene virker jo som sædvanlig for fulde Sejl; jeg hører om nye Virksomhedet; nu har de gravet en Brønd ude ved de to Folde; der er Masser af Vand mægtige Brøndrør er lagt ned, og danner Brøndens Sider, en brugt Pumpe købt, saa nu kan der pumpes Vand op til Kørerne om Somren i Stedet for at føre dem den lange Vej hjem til Gaarden

Og de har faaet det ordnet saadan, at de kan vande helt oppe i
Køkkenhaven – dels Gummislange og dels Jærnrør det betyder altid gode
Grønsager De er nu knagende driftige, de Dreng. - - -

Jeg har gode Patientkammerater her, en gl. Bondekone fra Drigstrup hun
har megen Lune og er ikke dum, dog er det trættende altfor mange Gange
at skulle høre [”høre” indsat over linjen] om hele hendes Sygdoms Forløb,
Maven Bækkenfortæelser o. lign: Jeg har forbudt dem at berøre disse
Yndlingsemner, naar vi spiser. Den anden er en ung Pige af
Gaardejerstand, sød, naturlig forstandig og i godt Humør. Saa ikke mere,
spørg hvis du vil vide mere.

Et Væld af Hilsner til Jer fra din Junge

[Skrevet på hovedet øverst på s. 8:]

Jo, jeg har lidt ondt ved at ligge og skrive, dette var en Bedrift

[Indsat øverst s. 2:]

X nej det er vist bare Sygelejet, der gør det.

Byggekassen. (i Kerteminde) 25-5-39.

Skære lille Pis.¹

Det er dejligt med dine Breve - Tak
for det Lide, det byemuse fra, hvor
du skriver om Havens Fikken en dejlig
Tur, du har kraft; du har Held til at
faa smaa smukke Provenskyer at se
i husket endnu din Beskrivelse af
Havens Søen er det den hedder, den
Lille Søen Søen er Apoteken? Er det
Hals? Den gad jeg nu se. der var jo i
det hele taget et g andet, man gerne
gad se - der iblandt en Bøgeskov i det
Spring. Det er mange Aar siden, at
saa det vidunderlige Sejn, og mon jeg
nogen Lunde mere faar det at se
jeg behøver ikke at sige: "skøn paa
at du har den Lykke; for det ved
jeder gaa, men først naar mange, der
har den og ikke ender den. Det ved
jeg plejer ellers at høre vil de nåsomm

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

« nej det er vist bare fejlejet, der gør det.

mon det er Alderen, der gør, at jeg
har mere angst ved det nye end 8. kl.,
da jeg hørte, at das, Else og Puf. havde
til Maden og der midtes med Magister
og fejrede deres Forsølsdage - og ligeså
den skønne Anspiring, det, ja tænke
dig, da mindedes jeg (og følte) da lille
Mansse en Julaften med lidt Graad
i Stemmen - hvishede til mig, hvorfor
er der saa meget paa Lassens Bard
og saa lidt paa mit! ?

Men selvfølgelig naar man er
kommen til 30's år og Alder kan
man da nok sige selv i nakken
og minde sig selv om, at Misundelse
vel nok er en af de meget foragte-
lige Egenskaber - der gik
mig en hel del Spøg om, at jeg
hellere se at faa dem besværet.

nej, Tiden falder mig aldrig lang,
Hvis jeg ikke gider noget andet,
har jeg jo den lille vidunderlige god
lige far og kan følge Imaatrøerne
og Biskopens Udspring her ned i Haven
Det har jeg været et pragtfuldt Taaar
i Aar. Jeg har haft "Huset" som
Hiller byggede af den australske
Historiker Roberts. Meget uinteressant
og dette, at det er en Historiker, som
har skrevet den, forhøjer jo ens Tillid
til at det er Sandheden man læser
Efter læsningen af den saa jeg med
samme Foragt paa Nazisterne
som før, men jeg var med en dybere
Foragt end før, paa det tyske Folk.
Hvad var den lang og Tænk at lese
nærlig naar man skal paa Læge
Lægt, men hvad var den god. Et

BB 0563

Jaa Jønstens af, Samtidig læste
i Remarques: „Kammerater“.
Flere de dag belyste hinanden paa
en maasom Maade. Hans Hvid
- Dr. Hvid, Plejersøn - er uregels odds
vil at komme og besøge mig, søge
for min lektüre, han ejer en
Masse Bøger - Nej, det skriver
ikke at ligge; han har en drift
tanens at ligge paa, men selvfølgelig
lidt tvungent at have Brevet
liggende i den Jærende, hvortil
den er brændt fast; at have paa
Ryggen paa mig altid lidt mere
men paa, Lovetallet om Aftenen
og har paa det vist paa hatten
igen hvis vil, de er allesam-
men uregels fære. Vor elskede Jør-
ste-Pygeplejerske, altsaa behøves her

har faaet sin afsked paa graat
Papir og rejser om 8 Dage. De vil
ikke give hende Grundendeb
er saa vidt i kan faaet en flagg
Larvenen sdaergelse, med Sladder
og Skidt -- Der Fremgangs maade
der er Hjerteminde vordig!!

Om pp har Smester naa-aa-ikke
saa meget mere, men at den
Jørste Tid var jo ikke saa rar og jo
harde en Del Filer, en Aften
lige ved 39, men det det er jo
forbi nu, lige efter Pinsedagen
skal Gilsen toges af Fader og
hvat der saa skal ske eller
bror når jo saa er ved Hjern
sendelsen aner jo ikke. -- Jo vord
tager en utrolig mangde Godhet
fra alle sider og af alle Slags,
masser af mennesker kommer
og besøger mig i Gaar havde nog

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

af mine Kjerterne de vermer
skrevet for det Kase af Frk. Høgen
men mange aarige gode gamle
Ven heriet til mig, men vide saa
gerne hilse paa mig, I kan ja
ikke hugnet besøge, hende sauge
for Guds daarlige Gaaelse.
Det var et dejligt og rovent Besog
og naturligvis havde hun som alle
andre lidt nyt til mig. De mest
bopante er Elle og Fru Taaning, men
eller kan du ikke fanke dig alle
deser, der kommer her, ogsaa var
Naboer fra Munkelba.

Hjemsene staar det godt til
Bilde og jo saa trofast til at kime
me som det er muligt for hende
men meget hviler, jo paa hende
gid hun maa kunde taale det

Leve er jo ikke raak endnu
gid hun vilde gøre lidt mere for at
blive det. — Omgangene virke jo
som selvvaarlig for fulde Stjerner, jeg
håber om nye Virksomheder; men
har de gaaet en Brant side et
de to Falde; der er Masser af vand
møgtige bennetror er lagt ned,
og danner Brændens Sider, en
brigt Pumppe kobb, saa nu kan
der pumpes vand og tilkøerne
om Jansen i Tædel for at føre dem
den lange Vej Lyem vil faa dem
af de kan faa det ordret
stadon, af de kan vande helt
oppe i Kjøbenhavn — dels
Gjennemslange og dels jernrør